

CORECZKA (14) *sb f*

-ó- (1) *ZawJeft*, -o- (1) *Mącz*; e oraz a *jasne*.

sg *N* córeczka (4). ◇ *G* córeczki (1). ◇ *D* córeczce (1). ◇ *A* córeczkę (6). ◇ *I* córeczką (1). ◇ *pl*
I córeczkami (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Dem. od „corka” ‘dziecko płci żeńskiej’; filiola Mącz, Calep, Cn; gnatula Cn (14): Filiola, Coreczká. Mącz 127a; Zá czáfem powili coreczkę/ y dáli iey imię mátki Eufrázya. SkarŻyw [223]; O iáko przyfzli nád nim plákác y z coreczkámí fwemi. SkarŻyw 263, [223], 224 [3 r.], [236]; GórnRozm H4v; Córeczká moiá muší byc wydáná. ZawJeft 27; Calep 419a; Cobyś miálá ná lię wdźiac/ wdźiez ná corkę fwoię/ Ná dźiateczki obrácay wŷytkę pracą twoię. Nie k rzeczyć to/ gdzie cię iuż coreczká dorafta. A ty lię przecię ųtroių/ ty ųrzednia niewiáftá. ZbylPrzyg B.

W połączeniu z imieniem (1): Mátká coreczkę Eufrázya w klaųtorze oddála Chryftuųowi. SkarŻyw 224 marg.

Wyrażenie: »jedna coreczka« (1): widzių iųz iednę coreczkę mawá: wiele dobrego dał nam Pan Bog/ á częgoųz iey więcey trzebá? SkarŻyw 103.

Cf **CORUCHNA**

MM